

My Volontarie Dona Boska

Centro studi VDB (21. ledna 2022)

U zrodu každé nové cesty a ještě více u zrodu každého nové cesty povolání stojí **sen**: sen Boha, který vzbuzuje nové odpovědi na potřeby doby, a sen člověka, který se stává prostředníkem touhy Ducha, dává se k dispozici, aby se stal zakladatelem a doprovázel růst nového výhonku v církvi. To je případ dona Filipa Rinaldiho a Institutu Volontarií Dona Boska.

1917. Jsme ve Valdoccu, „posvátném místě“ pro VDB. Don Rinaldi byl tehdy prefektem salesiánské kongregace, vikářem dona Paola Albery a ředitelem oratoře FMA. Don Rinaldi se třemi „Dcerami Panny Marie“, animátorkami v ženské oratoři, zahájil v malé světničce vedle kostela FMA originální zkušenost v církvi a v salesiánské rodině: **salesiánskou zasvěcenou sekulárností**, dnešní **Sekulární Institut VDB**. Církev tuto formu života uzná až o třicet let později, v roce 1947, apoštolskou konstitucí „Provida Mater“. Don Rinaldi byl předchůdcem, mužem Božím, který uměl chápat a vážit si role laiků, a zvláště žen ve společnosti a v církvi! Byla to odpověď na potřeby doby.

Zamysleme se na chvíli nad Itálií ve dvacátém století: prožila ničivou zkušenost dvou světových válek a diktatury fašismu; došlo k rychlým společenským změnám v důsledku rostoucí industrializace, zrodu odborů a stran a postupného přechodu k prosperující společnosti... Don Rinaldi v této souvislosti nezůstal pasivní v čekání na to, až pominou těžké časy, nebo až ostatní přinesou nějaké odpovědi, ale on se v plném čase války pouští do odvážného podniku tak, jak se to naučil od Dona Boska: v nesnázích, ve chvílích krize a utrpení, právě tehdy se nechává vést Duchem a dává se s odvahou do díla. Tak se rodí nový květ! Don Rinaldi umí „snít“, nebo lépe řečeno, umí uchopit „Boží sen pro svět“ a sjednotit s ním svůj sen.

20. května 2017, na počátku této nové zkušenosti církve, se don Rinaldi obrátil na první sestry těmito slovy: *„Bylo to skutečně v mysli a programu ctihodného Dona Boska... a možná by tento projekt uskutečnil, kdyby ho rozsah jeho díla, rychle se šířícího mimořádným způsobem, zcela nepohltil...“*. *„Toto dílo začínáme v temnotě: hodně jednoduchosti, žádné komplikace. Nezáleží na tom, že jste jen tři: díla Páně se rodí v chudobě, pokoře a utvářejí se v tichu. Je lépe, když je vás málo, ale s dobrým duchem.“* (QC 2)

O dva roky později, „26. října 1919 v 9.30h v kapli vedle pokoje ctihodného Dona Boska, za přítomnosti Jeho Eminence kard. Cagliera, nejctihodnějšího ředitele Dona Filipa Rinaldiho a paní ředitelky s. Rosalie Dolza se uskutečnily první slavnostní sliby skupiny prvních sedmi Horlitek Společnosti sv. Františka Saleského a P. Marie Pomocnice křesťanů.“ (QC 79). Card. Cagliero zdůrazňuje: *„Nová instituce má velké štěstí, že se zrodila na posvátném místě ctihodného Dona Boska, kde před šedesáti lety sám přijal první sliby a první přísliby od těch, kteří dali život a rozvoj velkému salesiánskému dílu...“* Dcery Marie Pomocnice mají svou kolébku v Mornese, kde žila a složila sliby s. Maria Mazzarello. **Musíte dát důležitost tomuto velmi zvláštnímu znamení předurčení.** (QC 82). Tento zdánlivě druhořadý detail měl pro dona Rinaldiho hluboký význam, a to natolik, že sliby v následujících letech byly obnoveny právě na tomto místě.

VDB se zrodily z nadšení a naléhavosti pro evangelizaci, která je salesiánům vlastní, tedy zapojit se s vášní do evangelizace prostředí, které dnes nazýváme „existenciální periferie“. Don Rinaldi pobízel první sestry, aby v prostředí, ve kterém se nacházely – v rodině, v práci, v sousedství – působily jako kvas, aby byly znamením Boží lásky, důsledně a jednoduše. *„Vaše poslání nespočívá pouze v tom, abyste se staly svatými, - stále připomínal, - ale v přizpůsobení se potřebám života, potřebám doby, abyste konaly dobro... K tomu, abyste byly dobrými mladými lidmi, není nutné se sdružovat; ale k tomu, abyste byly schopny vykonávat toto poslání dobře, to je třeba... Svaté v těch podmínkách, ve kterých se nacházíte“*. (QC 40-41)

Až do té doby to byl pouze řeholní život v komunitě, o kterém se hovořilo jako o evangelní radikalnosti. Don Rinaldi naproti tomu ukazuje cestu svatosti v každodenním životě, v srdci reality světa; svatost žitou laiky, bez jakéhokoli znaku, který by je odlišoval od ostatních lidí. Doporučoval jim také, aby se oblékaly elegantně a vkusně bez zbytečných příkras, a aby pěstovaly stálou jednotu s Bohem, aby tak byla jejich přítomnost mezi lidmi účinná, protože bude možné konat dobro *„v takové míře, v jaké se skryjete, sjednotíte a budete milovat Ježíše“* (QC 129).

Dnes projekt života VDB, vytyčený Stanovami, znovu potvrzuje, že *„Volontarie jsou laici - ženy, které žijí ve světě podle svého povolání a přispívají k jeho posvěcování zevnitř "na způsob kvasu" Specifickým rysem jejich povolání je sekulárnost, která charakterizuje způsob prožívání zasvěcení, poslání, sesterského společenství a způsob bytí v salesiánské rodině.“* (St 4)

Volontarie jsou laici – ženy, které žijí ve světě podle svého povolání a přispívají k jeho po svěcování zevnitř na způsob kvasu. Specifickým rysem jejich povolání je sekularnost, která charakterizuje způsob prožívání zasvěcení, poslání, sesterského společenství a způsob bytí v Salesiánské rodině. (St. 4)

My volontarie jsme povolány žít ve světě, abychom následovaly Krista, který se svým vtělením vřadil do společensko-kulturního prostředí lidí, mezi kterými žil jako vyslanec Otce. Svědectvím života a věrností svému zasvěcení se účastníme evangelizační činnosti církve. Děje se to vykonáváním všeobecného kněžství věřících a křesťanskou obnovou časného pořádku ... Jsme otevřeny pro všechny skutečné hodnoty světa a uznáváme oprávněnou autonomii každé stvořené věci. V práci se podílíme na námaze lidí a jsme s nimi solidární v jejich úsilí o spravedlivější a lidštější svět. Každá z nás chce být účinně a zodpovědně přítomná podle svých schopností a možností v prostředí, kde člověk žije a pracuje, a jsme ochotny přijímat bohatství různých kultur. (St. 13–14)

Naším posláním je „přinášet smysl“ světu a dějinám; přinášet Krista a jeho Ducha s pokorou a nadšením, které se mají rodit z hlubokého spojení s Ježíšem v kontemplaci, abychom měly Kristovo citění. Stejně jako on máme milovat něžně, milosrdně, čistě. Máme žít jako on chudě mezi chudými a sdílet s nimi to, co jsme a co máme. Jako Kristus se máme setkávat s lidmi s pozorností, přijetím, starostlivostí. Jako on máme uzdravovat život. Jedná se o to, abychom byly církví, která je zamilovaná do Boha a nadšená pro člověka. (AG8, str. 11)

Naše specifické povolání je „být uvnitř“ světa jako ty, které jsou poslány, aby byly pozorné, naslouchaly, spolucitily, spolu se radovaly, přijímaly výzvy, které nám společně předkládá. (AG8, str. 11)

Naše sekulární spiritualita má své kořeny v tajemství vtělení. Náš zasvěcený život tu není jednoduše proto, abychom „byly ve světě“, ale abychom „OBÝVALY SVĚT“ tím, že ho milujeme, jak to dělal Ježíš v Nazaretě, který se účastnil života svého lidu... (AG8, str. 13)

Naším úkolem je setkávat se tedy se světem takovým, jaký je. ... „Obývat“ ho a působit, aby svět neriskoval, že „ztratí smysl pro člověka“, že ztratí svou pozornost ke každému člověku...; „obývat“ ho, abychom vytvořily nové způsoby vztahů jako Ježíš; obývat ho tím, že se pro své bližní staneme společníky na cestě a budeme prorockou přítomností (pozn. red.: na našem životě bude poznat, že jsou hodnoty, které přesahují vše pozemské); ... obývat ho, abychom přinášely Boha každému člověku. (AG8, str. 14)

Jde o to, abychom 24 hodin denně „byly poslány“ (srov. AG8, str. 16–17, pozn. překl.).

Kdekoli je volontarie, tam je vyjádření poslání v církvi a ve světě. Pavel VI. nás definoval jako „předsunuté křídlo církve ve světě“, a my toužíme přinášet církvi svět a svět církvi.

Rok 2022 – Rok sv. Františka Saleského

Na letošní rok připadá 400. výročí smrti svatého biskupa ženevského. Salesiánská rodina Dona Boska se při slavení tohoto roku spojuje s Řádem Navštívení Panny Marie a jinými církevními skupinami, které se na svatého Františka Saleského odvolávají nebo ho mají za patrona. Společně pořádají Rok sv. Františka Saleského s jasným cílem: seznámit s jeho spiritualitou, pohřížit se do ní a spiritualitu pramenící z jeho osobnosti, z jeho způsobu jednání a doprovázení žít.

Postava sv. Františka Saleského inspirovala hlavního představeného ke Strenně na rok 2022: „Všechno dělejte z lásky, nic z donucení.“ Představil ji na Dnech salesiánské spirituality (DSS), které se konaly v Turíně na Valdocu od 13. do 16. ledna. Tisíce účastníků, kteří se zapsali na online DSS, i ti, kteří byli přítomni na Valdocu, mohli pod vedením odborníků na jeho spiritualitu pronikat do světcova ducha.

Kromě toho byla 17. ledna v muzeu Casa Don Bosco zahájena výstava, která představuje jeho život a spisy, různé malované portréty a rozličné cenné předměty, které nám přibližují jeho osobnost.

Letošní rok tedy skýtá výbornou příležitost k tomu, abychom zaměřili svou pozornost na sv. Františka Saleského a ochotně přijali jeho ponaučení, zvláště ta, která se obracejí k laikům a navrhují konkrétní cesty pro svatý život, jehož těžištěm má být Láska.

Zdroje k Roku sv. Františka Saleského

U příležitosti Roku sv. Františka Saleského byla kromě nových vydání základních knih sv. Františka publikována různá díla a byly vyrobeny různé, snadno dostupné audiovizuální pomůcky – některé z nich v různých jazycích. K základním dílům sv. Františka Saleského patří „Filotea“ (Úvod do zbožného života) a „Teotim“ (Pojednání o lásce k Bohu). Na internetu je lze snadno najít, a to v různých jazycích.

Mezi autory knih, které se věnují jeho životu a zabývají se jeho spiritualitou, jsou také salesiáni: Gianni Ghiglione, Paolo Mojoli, Morand Wirth, Joe Boenzi, Aldo Giraud, Eugenio Alburquerque, Giuseppe Roggia, Michele Molinar... a jezuita André Ravier.

Audiovizuální materiály: 6 videí (30minutových) zamýšlených pro duchovní obnovy:

<https://vimeo.com/489786551/a13d36f9c3>

5 videí (10minutových) ke slůvku na dobrou noc nebo k duchovnímu poslechu, jež připravil Michele Molinar.

Další informace viz web famigliasalesiana.org a web sdb.org.